

A FONTS pàgs 8 i 9

Collserola: el pulmó verd de l'àrea metropolitana i el massís dels conflictes

ENTREVISTA pàg 13

Rubén López, gimnasta: "A Catalunya es fa un treball molt bo en la gimnàstica"



líniavallès ^{11 anys}

cerdanyola · barberà · ripollet Juny 2024 · Núm. 129 · liniavalles.cat

Pas endavant del futur Centre Direccional de Cerdanyola

A l'espera del ressegellat de l'abocador, l'Incasòl ven dues parcel·les del Parc de l'Alba per fer-hi 300 pisos pàg 7

Foto: ERC Barberà



No us oblidem

Barberà recorda Emília i Angelina Masachs, dues nenes assassinades pels nazis el 1944 a França pàg 3



BARBERÀ pàg 10

Locutors de ràdio de la tercera edat: "Tenim moltes coses a dir"

RIPOLLET pàg 11

El consistori impulsa un pla per enfortir les entitats

ELECCIONS EUROPEES pàg 6

Cerdanyola, Barberà i Ripollet confien en el PSC



DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

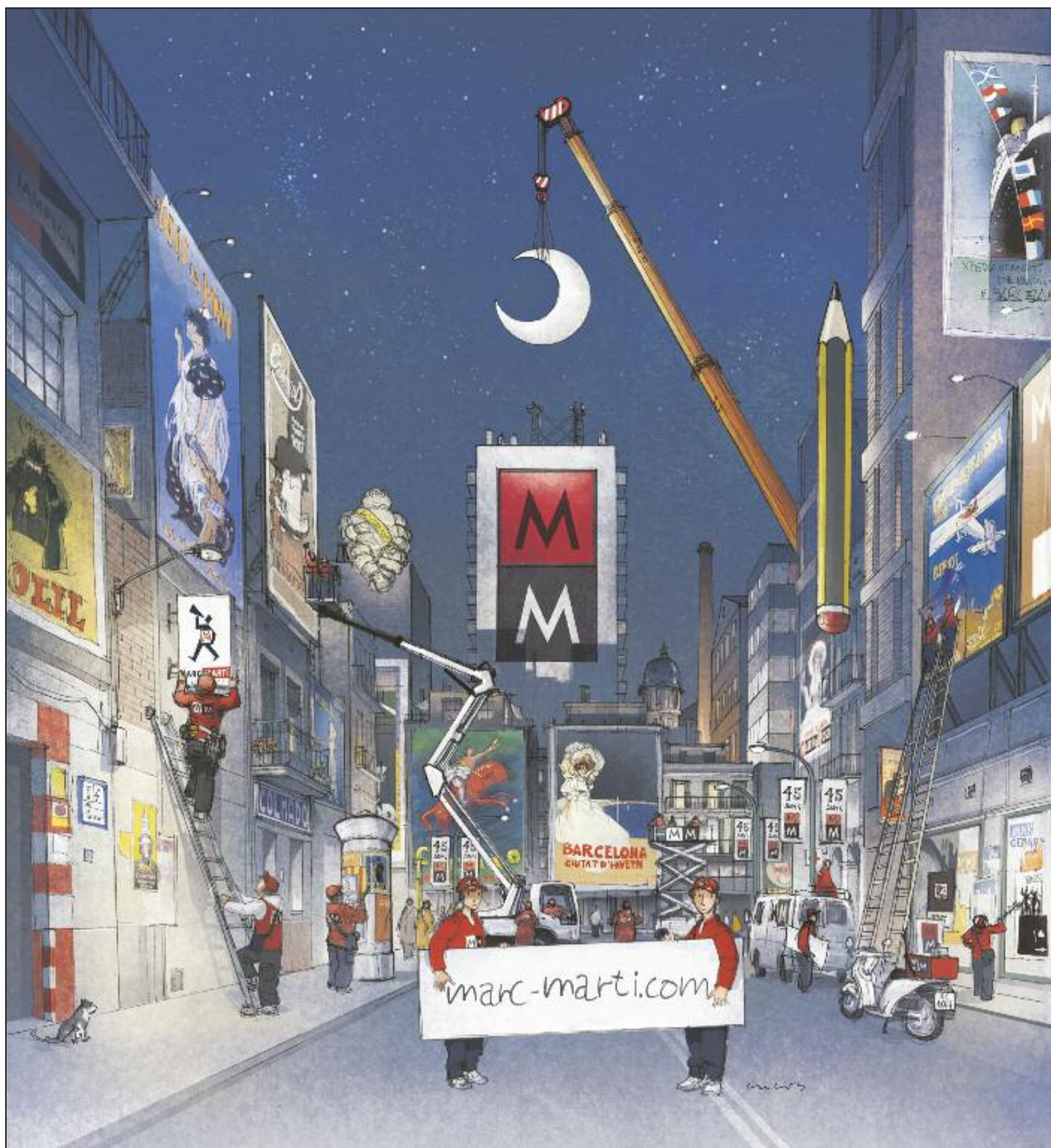
CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]



KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM



**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Memòria contra la barbàrie

» Es compleixen 80 anys de l'assassinat de les germanes Masachs a mans dels nazis a Oradour, a França
 » La ciutat de Barberà les recorda amb una ofrena floral que posa fi a un cicle sobre memòria històrica

Olga García
BARBERÀ



La massacre d'Oradour-sur-Glane és recordada com una de les barbàries més grans comeses pels nazis a França durant la Segona Guerra Mundial. El dissabte 10 de juny del 1944, la vida tranquil·la d'aquest municipi rural situat al centre del país gal va ser destruïda amb l'arribada de tropes alemanyes, que tenien ordres d'anar a Normandia a combatre els aliats, que acabaven de desembarcar-hi. Amb l'objectiu d'acabar amb la resistència que hi havia en aquesta zona, part de la divisió SS Das Reich va reunir tota la població d'Oradour al centre del poble i va separar els homes de les dones i els nens. Als primers els van afusellar i als segons els van tancar dins l'església, edifici que els nazis van fer saltar pels aires i després van cremar amb tota la gent al seu interior, mentre saquejaven, incendiaven i destruïen la resta del poble. Aquest tràgic episodi va deixar 643 víctimes, entre les quals hi havia 19 exiliats espanyols com les germanes Emília i l'Angelina Masachs, de Barberà. Tenien 11 i 7 anys quan les van matar.

Justament aquest 10 de juny s'han complert 80 anys des d'aquells fatídics fets i Barberà ha volgut recordar la història de les dues germanes amb un acte de record que servia per posar el punt final al cicle d'activitats 'Primavera amb memòria'. Es tracta d'un conjunt de propostes culturals que començaven a l'abril impulsades per la recentment estrenada regidoria de Memòria Històrica i Democràtica, que han servit per aprofundir en la reparació de la me-



A l'esquerra, monument a les germanes Masachs ple de flors després de l'acte del dia 10 i a la dreta imatge d'arxiu de les nenes. Fotos: Ajuntament



mòria de les víctimes de la Guerra Civil i el franquisme, i per recordar episodis com aquest, que no poden ser oblidats.

UN FINAL TRÀGIC

Filles de Joan Masachs, que treballava en una filatura, i d'Emília Borruel, que va arribar al municipi als anys 20 des del País Valencià, les germanes Masachs vivien a l'antiga avinguda del Primer de maig de Barberà, que amb el temps va passar a ser la carretera de Barcelona de Sabadell. La seva vida va ser com la de qualsevol família de l'època, fins que amb l'esclat de la Guerra Civil el pare es va allistar a l'exèrcit republicà. Després, l'avenç de les tropes franquistes i la seva entrada a Catalunya van obligar als Masachs a exiliar-se a França, el febrer de 1939.

Una vegada al país veí, la família va separar-se. D'una banda, la mare va ser enviada, juntament amb les dues filles, al municipi de Saint Martin-Belle-Roche, al nord de Lyon, fins que a finals del 1939 van entrar al

camp de concentració d'Argeliers. Allà van estar-s'hi fins al 1940, quan van retrobar-se amb el pare, que havia estat treballant per a l'Estat francès a canvi d'asil en una Companyia de Treballadors Estrangers (CTE) a Escolives, al sud de París. Tots junts es van instal·lar a Oradour, on Joan Masachs va ser traslladat a una altra CTE. A partir d'aquí, ja es coneix el fatídic final que van viure les nenes, que quan van morir quan estaven a punt d'entrar a l'escola.

Els pares, però, van sobreviure a la massacre, ja que en aquell moment no eren a Oradour. Ell estava treballant a la CTE i ella era a la casa on vivien, en un poble proper. Després de la desgràcia es van quedar vivint a la mateixa casa fins que va acabar la guerra, van tenir un fill i una filla i l'any 1948 van acabar tornant a Catalunya i instal·lant-se al mateix domicili.

PER NO OBLIDAR L'HORROR

Tota aquesta història, recollida a l'Arxiu municipal i al Museu

d'Història de Sabadell, l'explicava la professora de l'Institut La Romànica i membre de l'associació d'Història de Barberà, Maria Teresa Sánchez, durant l'acte del 10 de juny. Va comptar amb parlaments i amb una ofrena floral a la figura que representa les germanes Masachs, situada al jardí que duu el seu nom, inaugurat el 2021.

"Avui estem aquí, 80 anys després, per defensar el respecte a la vida humana i per cridar que mai més s'ha de viure això", deia el primer tinent d'Alcaldia, Daniel González. "Sabem que tot pot tornar a començar de nou i serà responsabilitat de tots vetllar perquè això no torni a passar", afegia. Mentrestant, per la seva banda, el segon tinent d'Alcaldia, Pere Pubill, deia que les germanes Masachs eren "dues ànimes innocents que van ser arrencades de la vida per la violència inhumana del nazisme" i titllava la matança de "monstruosa". "No podem permetre que els crims del passat quedin en l'oblit", sentenciava.

Entre la cinquantena d'assistents van estar presents membres de la família, com Maria Rosa Masachs, germana de les dues víctimes. Malgrat que estava previst que un altre familiar, Vicenç Masachs, fes un discurs, l'emoció no li va permetre i el va llegir per ell Jordi Porta, membre de la Regidoria de Memòria Històrica. "Gràcies per commemorar aquest dia agredolç", deia. "Encara que tard, s'ha de valorar l'esforç per part de tots i recordar el passat perquè no torni a succeir", conclouia.

Aquest homenatge se suma a tots els actes fets prèviament per recordar les dues germanes, entre els quals destaca el de l'any 2018, quan es col·locaven dues llambordes de la memòria allà on van viure, a l'actual carretera de Barcelona de Sabadell. En aquell moment, Maria Rosa Masachs explicava que la tragèdia de les seves germanes sempre havia estat "molt present a la família, però en silenci". "Els pares no m'ho van explicar fins que tenia 10 o 12 anys", recordava.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **líniavallès**
 Cerdanyola • Barberà • Ripolllet

Estrenem
 canal de
 WhatsApp



Segueix-nos!



La lupa

La teoria dels passadissos invisibles

per Víctor Porres



Foto: Arxiu

Coneixeu la teoria dels passadissos invisibles del súper? Com que encara no s'ha publicat a la revista *Science*, probablement no us sonarà, però tard o d'hora la utilitzaran per titular una sèrie de Netflix i llavors tothom en parlarà.

El raonament d'aquesta teoria és que hi ha passadissos del súper que ens són molt familiars perquè ens hi aturem sovint a comprar productes que hi estan exposats, com fruita, carn, iogurts, conserves o cosmètics i, en el cas dels clients rics, també oli i paper higiènic. En canvi, hi ha altres espais que només tenen sentit si t'afecten directament i, si no, són totalment invisibles per a tu, convertint-se en passadissos fantasma, és a dir, simples llocs de pas als quals no els dediques ni tan sols una mirada fugaç.

Per exemple, si tens un nadó, hi ha tota una part del súper que consideres imprescindible quan vas a comprar. Hi trobaràs bolquers, tovallolletes, xumets, biberons, farinetes, cremes hidratants... I, cada vegada que vagis al súper, no només passaràs conscientment per aquesta secció infantil, sinó que prestaràs molta atenció a les novetats i ofertes. En canvi, si els teus fills han canviat la colònia Nenuco pel nou perfum de Paco Rabanne, aquesta zona es convertirà en un corredor ocult. Primer, l'evitaràs per estalviar temps en el procés de compra, però, a poc a poc, el teu cervell l'assimilarà com un itinerari improductiu i ni et qüestionaràs per què ja no condueixes el teu carro per allà.

El mateix efecte d'inconscient imperceptibilitat selectiva succeeix als prestatges de les mascotes si no tens

animals a casa, els de productes dietètics si no tens intenció d'aprimar-te, els de begudes alcohòliques si ets abstemi i mig súper si ets vegà o perepnyetes. Són com els camins del Pac-Man pels quals has passat i ja no queden punts per empassar: el màxim que pots aconseguir si t'endinses en un d'aquests passadissos estèrils és que et trobis un veí pesat que se't mengi el poc temps que tens.

Hi ha una variant de la teoria dels passadissos invisibles que afecta la nostra visió de les persones, fent que la gent que ens creuem pel carrer sigui perceptible o no per a nosaltres en funció dels nostres interessos o la nostra experiència. Si et vols comprar unes sabatilles esportives, els teus ulls faran un zoom imaginari als peus de tothom que porti *bambes* i difuminaran les cames amb sabates, sandàlies o botes. I, si ets un independentista, et faràs creus de la gent que veus amb un llacet groc penjat al pit i et formaràs mentalment unes estadístiques majoritàriament favorables al Procés que no casen amb les enquestes del CIS ni amb els resultats electorals.

A mi això em passa amb les persones grasses: cada cop en veig més i no crec que sigui perquè ocupen més espai i, per tant, salten a la vista, sinó perquè jo m'he engraiat moltíssim i necessito constatar que no estic sol en l'aclaparadora experiència del sobrepès. Miri on miri veig persones amples, corpulentes, gruixudes, rodones, inflades, voluminoses. Fins i tot diria que obeses, però aquest adjectiu es considera ofensiu per part de les víctimes de la gordofòbia –prefereixen que les anomenin “persones grasses”– i no em vull posar en

cap embolic perquè, amb els quilos que he acumulat, haver de fugir cames ajudeu-me és una temeritat.

Més enllà del que pugui revelar l'Índex de Massa Corporal, un és conscient que se li n'ha anat la mà quan, en el típic anunci dels mètodes per aprimar-te, servies més de model per il·lustrar l'“abans” que el “després”. Et fas gran i et pesen els anys i els quilos. Guanyes pes i perds força i cabells. Surts a córrer mitja hora i tornes esbufegant com si haguessis pujat de genolls a Montserrat. Vas al metge i tots els problemes de salut es deuen a l'edat, al que menges de més i al que et mous de menys.

Llavors, si l'edat és un factor determinant, com s'expliquen les alarmants xifres d'obesitat infantil? Doncs, en part, perquè ser pobre engraija: segons dades provisionals de l'Enquesta de salut de Catalunya, el nombre de nens amb sobrepès és 8 vegades superior en zones de nivell socioeconòmic baix que en zones de nivell alt. Pel que s'observa, els infants més desfavorits consumeixen més begudes ensucrades i són més sedentaris.

Per fer front a aquest fatídic binomi que relaciona pobresa i grassesa, gairebé una vintena d'equips d'atenció primària i comunitària de Barcelona i l'àrea metropolitana amb molts casos d'excés de pes i vulnerabilitat social desplegaran un programa per tractar l'obesitat infantil que es basa en l'èxit d'una experiència pilot portada a terme al barri de la Mina. Quin goig que la Mina, que durant molt de temps ha estat un passadís fosc a dins de la Gran Barcelona, pugui servir ara d'exemple per millorar la salut infantil de la resta del territori.

Les millors perles



Latleta Laura García Caro anava tercera en la recta final dels 20 km de marxa i va agafar la bandera espanyola per celebrar el bronze europeu. No va veure que la seguia la ucraïnesa Olyanovska, que la va avançar just abans de la meta.

En la graduació d'una escola de Wisconsin, el pare d'una noia que acabava de recollir el seu diploma i anava a saludar els seus professors va saltar a l'escenari empenyent-ne un, que era negre. No volia que la seva filla el toqués.

Aquest estiu està de moda prendre el sol amb plantilles amb forma de flor, de sol o d'altres figures que es col·loquen a diverses parts del cos i fan l'efecte de tenir un tatuatge. Els experts, sens dubte, no ho recomanen.

Un bar pot fer-se viral només pel seu nom. És el que li ha passat a un establiment de València, que s'ha convertit en tot un reclam per dir-se 'Beer para Creer'. Els propietaris són experts en màrqueting i publicitat.

Junts per Catalunya

LA FOTO



Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri



Els semàfors



Aj. de Barberà

L'Ajuntament de Barberà organitzava un acte de record a les germanes Masachs el 10 de juny, coincidint amb el 80è aniversari del seu assassinat a la massacre d'Oradour, a França, perpetrada pels nazis. Es feia una ofrena floral i parlaments.

pàgina 3



LUCID

El coet LUCID és el primer de l'Estat a arribar a la competició universitària més important del món, la Spaceport America Cup. El coet ha estat fet conjuntament entre alumnes de l'Institut Fora Vent de Cerdanyola i de la UPC de Terrassa.

pàgina 7



Rubén López

L'esportista Rubén López, que ha crescut a Ripollet, on els seus pares tenen un gimnàs, s'acaba de proclamar campió de la lliga universitària de gimnàstica artística dels Estats Units amb l'equip de la Universitat de Stamford.

pàgina 13

El + llegendat

líniavallès.cat

- 1 **Junts+:** "Els catalans només ens tenim a nosaltres mateixos"
- 2 **Cicatrius d'aprenentatge**
- 3 **Dues carreteres tallades a Ripollet per un accident que deixa un cotxe penjant d'un pont**
- 4 **Arquitectures sense lloc**
- 5 **La xarxa de monorail autònom del Caire es dissenya a Cerdanyola**

La Geologia censurada

per David Rabadà



Foto: Arxiu

És una vergonya com la política educativa ha esborrat la geologia dels currículums de l'ESO i del Batxillerat. Vet aquí el sorgiment del col·lectiu Geologia en Lluita, que acull més de dos-cents professors preocupats per aquesta censura de la geologia.

Per exemple, i durant els quatre anys de l'ESO, només s'ensenya geologia obligatòriament durant un sol trist trimestre. Conseqüència d'això està sent que cada cop menys gent sap què és la geologia. La majoria entén què és un químic, un físic, un biòleg... Però, i un geòleg? Alguns diuen que són els que excaven els romans, però aquests no són els geòlegs sinó els arqueòlegs, i un geòleg no és el mateix que un arqueòleg. Per tant,

i malauradament, confondre la quarta ciència experimental com és la geologia amb els coneixements humanístics i tècnics de l'arqueologia implica un gran desconeixement en cultura general.

Posem per cas el secretari de les Nacions Unides, António Guterres. Fa uns dies va declarar que els humans representem el mateix perill que el meteorit que va matar els dinosaures, però qui conegui una mica la història geològica del planeta i la geologia d'aquest, entendreà que això és

una gran animalada. La raó és que va haver-hi més i majors meteorits sense extincions globals. Per extingir els dinosaures van passar més coses que un meteorit.

Cal preguntar-se ara si censurar la geologia dels nostres currículums educatius surt a compte. S'entén ara la confusió amb l'arqueologia i la pífia del secretari de les Nacions Unides? Al final ens pensarem que un sisme és un càstig diví. El terraplanisme només ha estat l'inici d'aquesta hipocresia política.

Línia Vallès no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes



#Alvise

@**caminantes21**: Alvise Pérez, condemnat diverses vegades per difondre mentides, obté tres eurodiputats. No és una deriva cap a la ultradreta, sinó cap a la ultraestupidesa.



#Sumar

@**FonsiLoaiza**: Yolanda Díaz anuncia que deixa els seus càrrecs orgànics a Sumar després de la patacada a les europees. Seguirà com a vicepresidenta al govern.



#PSC

@**victorguinot**: Amb la victòria a Catalunya a les eleccions europees, el PSC guanya consecutivament 5 eleccions. Mentrestant, l'independentisme perd un milió de vots.

9J sense novetats: el PSC arrasa

- » Els socialistes són la llista més votada a Cerdanyola, Barberà i Ripollet a les eleccions europees
- » La dreta espanyolista creix, sobretot amb l'ascens del PP, mentre l'independentisme s'enfonsa

RESULTATS 9J ▶ Cerdanyola, Barberà i Ripollet són tres municipis de tradició socialista i ho van tornar a demostrar en aquestes eleccions al Parlament Europeu. El PSC s'imposava a les tres ciutats el 9J amb una victòria clara que situava els socialistes a una gran distància de les segones forces, vorejant el 40% dels vots a les tres ciutats.

Cerdanyola va ser la població on menys paperetes va recollir el PSC, però tot i això es va emportar un 36% dels sufragis, superant els resultats del 2019, quan aconseguia el 29% dels suports. Amb aquest triomf doblava els resultats del PP, que obtenia el 15% dels vots i se situava com la formació que més creixia, fins a nou punts respecte de les darreres eleccions, quan el partit de Dolors Montserrat era la sisena força al municipi. Aquest creixement li permetia superar ERC, que se situava com a tercera força amb un 12% dels vots i empitjorant resultats sis punts, i Junts+, que també empitjorava vuit punts, amb un 11% dels sufragis.

Pel que fa a la resta de partits, als independentistes els seguia

Podem, que perdia cinc punts i aconseguia un 6% dels suports; Vox, que creixia i se situava amb un 6% dels vots; Comuns Sumar, amb un 5%, i la nova agrupació S'ha Acabat la Festa, de l'agitador d'ultradreta Alvisé Pérez. Aquest partit, que comparteix afinitats ideològiques amb Vox i té un cap de llista conegut per la seva influència a les xarxes socials i pels escàndols que carrega, obtenia el 3% dels vots.

D'aquest escenari electoral cal destacar, també, el cas de Ciutadans, que és la formació que més vots perdia. Mentre el 2019 se situava com la cinquena força, el 9J passava a ser la desena, amb un 1% dels sufragis.

RESULTATS SIMILARS

A Ripollet i a Barberà els resultats del 9J van ser pràcticament idèntics. Els socialistes guanyaven les eleccions amb un 40% i un 39% dels vots respectivament, quedant a una ampla distància de la segona força, el PP. Mentre que a Ripollet el partit de Dolors Montserrat obtenia el 14% dels sufragis, a Barberà s'emportava el 17%. En els dos



casos, també se situava com l'agrupació que més creixia.

L'ordre de la resta de forces en ambdós municipis es repetia. En tercer lloc, se situava ERC, amb un 10% dels vots a Ripollet i un 9% a Barberà, seguits de Vox, amb un 8% dels suports en ambdós municipis; de Podem, amb un 7% i un 6% dels sufragis respectivament, i de Junts+, amb un 7% i un 5% dels vots.

En el cas de Ripollet, a continuació se situava S'ha Acabat

La Festa, amb un 4% dels suports, i després Comuns Sumar, amb un altre 4%. En canvi, a Barberà l'ordre s'intercanvia i Comuns Sumar quedava per davant amb un 5% dels vots i S'ha Acabat La Festa per darrere amb un 4%. Mentrestant, Ciutadans, un dels partits més votat tant a Ripollet com a Barberà el 2019, després d'aquest 9J pràcticament desapareix del mapa. Entre els dos municipis no arribava a sumar 200 vots.

UN MATEIX PATRÓ

Amb aquests resultats entre mans, en tots tres casos hi ha un patró comú que es repeteix, que és l'augment de la dreta. Això s'explica pel creixement del PP, que recollia molts vots de Ciutadans, i per la irrupció de S'ha Acabat la Festa.

Mentrestant, als tres municipis també destaca la caiguda de l'independentisme, tal com passava a les eleccions catalanes del 12 de maig.



Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

grup comunicació 21

orgull.barcelona
digital i revista en paper

Cerdanyola és la desena ciutat catalana amb més nombres de plaques solars. Així ho determinen les dades de l'Institut Català d'Energia, segons les quals la ciutat tancava el 2023 amb 1.009 instal·lacions de plaques d'aquestes característiques.

Ressegellar l'abocador, pas clau per impulsar el Direccional

URBANISME ▶ Cerdanyola avança cap a la construcció del Centre Direccional, malgrat les discrepàncies que genera la creació d'aquest nou macrobarri de 408 hectàrees, format per uns 5.000 habitatges i 200 hectàrees de zona verda, equipaments i empreses. L'interès de les administracions a desenvolupar aquest espai s'ha fet palès des que es va proposar el projecte, i per això el Govern ara ha fet un pas clau: aprovar la concessió d'una subvenció de 16,8 milions d'euros a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) per ressegellar l'abocador de Can Planas, al voltant del qual es preveu edificar.

Mentrestant, a l'espera del ressegellat, l'Incasòl continua fent petits passos per al desenvolupament del Direccional, ja que el maig venia dues parcel·les del Parc de l'Alba, que quedarà inclòs dins del nou barri. Una serà per a construir-hi 283 habitatges de protecció oficial i l'altra per aixecar les instal·lacions de la multinacional CAME.



Situació de l'abocador i imatge virtual del futur Centre Direccional. Foto: Adenc

Amb tot, l'abocador, de 18 hectàrees i de titularitat de l'AMB, està situat dins del Pla Director Urbanístic (PDU) del Centre Direccional. Malgrat que està clausurat des del 1995, al llarg dels anys s'ha evidenciat la presència de residus, contaminació de les aigües subterrànies i emissions de biogàs a la zona. D'aquí les discrepàncies al projecte, que encara continuen.

En aquest sentit, tot i que les entitats contràries al Direccional han celebrat el ressegellat, que posaria fi al problema de salut que plantejava el pla, continuen en contra del PDU. En concret, per

“la poca sensibilitat que té amb l'entorn natural”, diu el president de l'Adenc, Joan Carles Sallés, i pel “creixement urbanístic massiu i desproporcionat del municipi”, afegeix el secretari de Refem el Direccional, Àngel Gastón.

Per la seva banda, el Govern defensa que es tracta d'una actuació “fonamental” que no només permetrà tirar endavant el macrobarri, sinó “recuperar l'espai ocupat pel dipòsit”. “Serà una zona verda que millorarà la connectivitat ecològica entre diferents àrees naturals de la regió”, expliquen.

Alumnes de la ciutat creen un coet per competir als EUA

TECNOLOGIA ▶ El primer coet fet a l'Estat que ha arribat a la competició universitària més important del món, la Spaceport America Cup, duu la marca Cerdanyola. En la seva construcció han participat alumnes de batxillerat de l'Institut Forat del Vent, que més concretament s'han encarregat de dissenyar la part que portarà la càrrega útil del coet, anomenat LUCID. La resta, l'han dissenyat alumnes de la Universitat Politècnica de Terrassa.

Aquesta col·laboració neix arran del projecte CanSat, una iniciativa de l'Agència Espacial Europea que desafia a estudiants de tota Europa a construir i llançar un

mini satèl·lit de la grandària d'una llauna de refresc, en què els alumnes de l'institut cerdanyolenc van quedar guanyadors. Ara, amb el LUCID, es juguen guanyar un concurs al qual cap espanyol ha arribat abans, competint contra més de 150 equips internacionals en la categoria màxima d'altitud d'enlairament, la de 9 km.

La competició se celebrarà del 17 al 22 de juny a Nou Mèxic, on l'equip presentarà aquest coet de 40 kg de massa i més de 3 metres de longitud, que pot volar a 2.000 quilòmetres per hora. Des del centre cerdanyolenc desitgen “molta sort” al LUCID i assequen estar orgullosos dels seus alumnes.



Equip del LUCID, amb alumnes de la ciutat i de la UPC. Foto: Ins. Forat del Vent

Aigua regenerada, la clau sostenible per vèncer la sequera

Coincidint amb el Dia Mundial del Medi Ambient, Aigües de Barcelona reafirma la seva aposta per l'aigua regenerada, seguint un model circular, per garantir la resiliència hídrica de l'àrea metropolitana de Barcelona

El 5 de juny, el planeta commemora el Dia Mundial del Medi Ambient, una jornada per promoure la preservació del medi ambient, enguany dedicada a la restauració de la terra, la desertificació i la resiliència a la sequera. Una problemàtica global amb un impacte especial sobre la conca mediterrània, que pateix des de fa anys una escassetat hídrica estructural.

Les projeccions de futur de la mateixa ONU són prou eloqüents i alerten que fins al 40% de les zones terrestres del planeta es troben degradades. A més, a tot el món, els episodis de sequera s'han incrementat un 29% des de l'any 2000; i a l'àrea mediterrània s'alternen llargs períodes de sequera amb episodis de pluges torrencials.

Catalunya també està afectada per aquest escenari. Les estimacions de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) preveuen que el canvi climàtic reduirà un 22% la disponibilitat de recursos hídrics al litoral català el 2050. De fet, Catalunya ja ha patit en les darreres dues dècades un total de cinc episodis de sequera, dos dels quals (2007-2008 i la present de 2021-2024) especialment intensos.

Aigua regenerada, solució circular sostenible
En aquest escenari, i per assegurar l'abastament al conjunt de la pobla-



▶ El riu Llobregat, al seu pas per Sant Joan Despí | Autor: Aigües de Barcelona

ció, cal **transformar el model de gestió del cycle integral de l'aigua**, per tal d'ampliar les fonts d'aprovisionament.

Aigües de Barcelona, referent en la gestió de l'aigua des de fa 157 anys i companyia compromesa amb la sostenibilitat i la lluita contra l'emergència climàtica, fa una **aposta estratègica per impulsar l'aigua regenerada com a solució sostenible i circular per afrontar la situació d'escassetat hídrica estructural al nostre país.**

El 2023, la companyia va regenerar un total de **57,9 hectòmetres cúbics d'aigua**. Un recurs per a l'agricultura, la indústria i les ciutats, amb una petjada de carboni que és la meitat respecte de l'aigua dessalinitzada i una despesa energètica tres vegades inferior a la dessalinització.

El 2023 la companyia va regenerar fins a 57,9 hm³ d'aigua residual depurada

Actualment, la companyia ja està fent arribar un cabal de **1.500 litres/segon d'aigua regenerada des de l'Estació Regeneradora d'Aigua (ERA) del Baix Llobregat** aigües amunt del riu Llobregat com a recurs d'aigua prepotable. Tot aquest volum arriba posteriorment a la planta potabilitzadora (ETAP) de Sant Joan Despí i torna a entrar en el procés de tractament i potabilització abans de subministrar-la a les nostres llars amb total garantia.

Cal tenir present que, en una situació de normalitat, la pràctica totalitat de l'aigua (95%) que consumeix l'àrea metropolitana de Barcelona és super-

ficial o subterrània, i només el 5% prové d'aigua de mar dessalinitzada. Però en el context actual d'estrès hídric, tan sols el 19% del consum correspon a aigua superficial (rius, principalment) i el 23% és aigua subterrània (pous i aqüífers), mentre que l'aigua provinent de dessalinitzadores és el 33% i la regenerada, el 25%.

Inversions per aturar la sequera
La col·laboració públicoprivada i el diàleg són clau per trobar solucions estructurals que ajudin a garantir el futur de l'aigua a l'entorn metropolità. Amb aquest compromís, Aigües de Barcelona està executant un **pla d'inversions coordinat amb l'administració per aprofitar tots els recursos hídrics disponibles, reforçar noves fonts del recurs, com l'aigua regenerada, i augmentar la resiliència de les infraestructures del cycle integral de l'aigua.**

Entre les actuacions contemplades s'inclou la instal·lació ja operativa que connecta l'aigua d'origen subterrània amb la línia de tractament d'ozonització i filtres de carbó actiu a l'ETAP de Sant Joan Despí.

A la zona del Besòs, la companyia ha culminat les obres de la primera fase de l'ETAP Besòs per recuperar el Rec Comtal. L'ampliació de les instal·lacions, juntament amb la construcció de nous pous i la captació i el tractament de l'aigua directament del riu Besòs, multiplicarà per tres la producció d'aigua potable. Això suposarà una aportació d'aigua del 15% del consum total a la regió metropolitana.

A més, al primer trimestre de l'any que ve entrarà en funcionament la nova línia d'osmosi inversa i la nova línia de carbó actiu als pous Estrella de Sant Feliu de Llobregat, que optimitzaran l'aprofitament i milloraran la qualitat de l'aigua procedent de l'aqüífer. També està en marxa la construcció d'un nou camp de pous, per extreure aigua de l'aqüífer del Baix Llobregat.

La innovació, la capacitat tecnològica i la col·laboració són determinants per fer front als desafiaments del canvi climàtic, garantir l'abastament de la regió metropolitana i contribuir a un futur més sostenible per a les persones i el planeta.

L'Ajuntament de Barcelona es va comprometre a retirar 11 dels 17 abocadors de Collserola a Nou Barris. Foto: Joanna Chichelnitzky

La conversa, més o menys, es produeix en aquests termes: preguntem a Neus Regada, presidenta de l'Associació de Veïns de Mas Guimbau - Can Castellví, quins són els problemes més importants que hi ha als barris de muntanya de Collserola. Regada repregunta si tenim temps d'escoltar-la, i a continuació comença una llarga enumeració de problemàtiques: la por als incendis, les deixalles al parc, l'ús abusiu de l'espai natural, la manca de transports públics i d'equipaments... "I els senglers dels quals tothom parla?", li preguntem. "Són el menor dels nostres problemes. Hem après a conviure-hi, perquè si els deixes tranquils, et deixen tranquil", respon.

Ivan Patrici, de Collserola sense abocadors i tècnic mediambiental, també podria estar hores relatant els conflictes que té el veïnat de Nou Barris als peus del massís. Són diferents dels de Regada, però la quantitat és igualment notòria: abocaments de brossa descontrolats, problemes de biodiversitat per la sequera, conflictes per l'ús del sol...

A la metròpoli, pràcticament tothom ha trepitjat la serralada de Collserola alguna vegada. Imponent i regnant sobre Barcelona i altres municipis, és fàcil de veure des de molts punts del territori. No obstant això, queda lluny i només és visitada –massivament– els caps de setmana. Queden també lluny, doncs, els problemes que viuen els seus veïns. De fet, la majoria de la població no sap ni tan sols quin organisme governa l'entorn natural.

Es tracta del Consorci del Parc Natural de la Serra de Collserola, que agrupa la Diputació de Barcelona, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Generalitat i els ajuntaments del Papiol, Molins de Rei, Sant Feliu, Sant Just Desvern, Esplugues, Barcelona, Montcada i Reixac, Cerdanyola i Sant Cugat. Així, una població de tres milions està vinculada amb aquest pulmó verd de 8.000 hectàrees, però cada any passen pel massís fins a cinc milions de persones. Sens dubte, un caldo de cultiu per fer aflorar els conflictes.

EL GRAN PROBLEMA

Els incendis són la bèstia negra de Collserola. Les noves condicions ambientals derivades de la crisi climàtica fan que els anomenats incendis de sisena generació puguin ser una realitat. Segons els Bombers de la Generalitat, si hi ha una temperatura de 30 graus, vents superiors als 30 quilòmetres per hora i una humitat per sota del 30%, Collserola podria cremar en menys de vuit hores.

Així ho confirma el cap de secció de Boscos del Departament d'Acció Climàtica de la Generalitat, Eloi Beulas, que assenyalava que a Collserola cal distingir dues tipologies d'incendis. "Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no



Collserola: un massís de conflictes

Amb una extensió de 8.000 hectàrees que cada any trepitgen cinc milions de persones, la serralada de Collserola és el gran pulmó verd de l'àrea metropolitana de Barcelona, però també un focus de problemes de convivència entre veïns i visitants i un dels punts més crítics pel que fa al risc d'incendis.

ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat", detalla. Són aquests darrers els incendis que es podrien arribar a descontrolar i "arrasar tot el massís". La forma del terreny, la vegetació o els vents són alguns dels elements que converteixen la zona sud de la serralada en un entorn amb molt més risc.

En aquest sentit, encara que es va començar a dissenyar el 2010, va ser el 2021 quan les autoritats que governen el massís van aprovar el

pla de protecció del parc, el PEPNat, que disposa d'una sèrie de mesures per lluitar contra els incendis.

Malgrat tot, els veïns no estan tranquils, i en certa manera tenen raó per no estar-ho. Regada afirma que "la seguretat al barri és insuficient, perquè en cas d'incendi no en sortiria ningú viu". Alhora, denuncia que manquen franges per protegir les urbanitzacions i camins perquè els bombers puguin desplaçar-se si hi ha un incendi. "No hi ha inversions", assegura.

El pressupost de Collserola se situa en els 6,4 milions d'euros, una quantitat que des de l'AMB i l'Ajuntament de Barcelona consideren insuficient. Així mateix, els organismes de l'òrbita municipal assenyalen que l'infrafinançament és responsabilitat de la Generalitat, que certament es va comprometre a invertir un milió d'euros extra al parc per la situació de sequera i el risc d'incendis. Finalment, la quantitat no es va poder destinar al massís perquè no es

van aprovar els últims pressupostos de la Generalitat liderada pel president Pere Aragonès.

En aquesta línia, Beulas alerta que, "tot i que en els darrers anys s'han fet franges, són insuficients". Ho confirmava el cap de l'Oficina de Prevenció d'Incendis Forestals i Desenvolupament Agrari de la Diputació de Barcelona, Jaume Minguell, quan el passat 16 de maig deia que a la metròpoli "tenim el bosc a la porta de casa i, per tant, tenim el foc a la porta".



El serial dels militars

● Si s'aixeca una pedra, a Collserola surt un problema. Aquest podria ser el lema d'aquest massís pel qual, cada any, passen cinc milions de visitants. N'és una prova tota la polèmica que els militars de l'exèrcit espanyol fa anys que generen entre el veïnat del parc. Militars a Collserola? No ens hem equivocat: el massís és utilitzat pels soldats de la caserna del Bruc per fer-hi entrenaments.

La qüestió va destapar-se fa més d'una dècada quan el Col·lectiu Antimilitarista de Sant Cugat (CASC) afirmava el següent en un article: "A Coll-

militars o no era del Ministeri de Defensa, i afegia que l'Ajuntament de Barcelona havia fet una petició per posar-hi fi. Tanmateix, reconeixia que no es podia prohibir que els militars, per exemple, "com qualsevol ciutadà normal", hi anessin a córrer.

El desembre de l'any 2016, el Consorci del Parc de Collserola hi va prohibir les pràctiques militars que incloguessin "la utilització o exhibició" d'armes. A més, les activitats dutes a terme pels militars s'havien de desenvolupar a una distància superior als 500 metres respecte dels centres

El 2011 es va denunciar la presència de militars armats a Collserola i el 2016 es va prohibir que hi fessin exercicis d'entrenament amb armes

serola podem trobar espècies d'animals més perilloses que els porcs senglars: els militars". Es referien a la divisió de muntanya de l'exèrcit que s'entrenava als boscos d'Esplugues de Llobregat, Sant Cugat del Vallès i Vallvidrera.

Aquell 2011, les mocions de censura presentades en ajuntaments contra l'activitat militar al parc van anar caient en cascada, impulsades, en gran part, per la CUP. Les mocions es van aprovar a Molins de Rei per unanimitat, a Sant Cugat, a Esplugues, a Cerdanyola i a Barcelona. L'aleshores regidor de Sarrià-Sant Gervasi, Joan Puigdollers, afirmava que la postestat per decidir si es feien marxés

educatius. Aquell mateix any, el Ministeri de Defensa va presentar un recurs contra la decisió del Consorci i, en un comunicat, va assegurar que mantindria les activitats a Collserola.

D'ençà d'aleshores, cada poc temps, tot i la prohibició, la polèmica torna a sorgir. El 2018 es va denunciar la presència de militars armats a pocs metres de l'escola els Xiprers en horari lectiu, i un any més tard un grup de soldats va ser fotografiat passejant amb armes per la serrallada. L'últim capítol del serial es va produir l'any passat, quan uns veïns de Vallvidrera es van topar amb una dotzena de militars que portaven armes a la font de l'Espinagosa.

La situació és preocupant, i encara ho és més en el context de sequera que travessa Catalunya i que fa augmentar el risc d'incendis d'uns boscos molt debilitats. Segons indiquen des del projecte De-BosCat del centre d'investigació CREAM, la sequera ha fet que els boscos estiguin molt més debils. "L'estrès hídric dels últims anys ha fet que alguns arbres hagin perdut les seves fulles", diu la responsable del projecte, Mireia Banqué. "Aquest debilitament augmenta la vulnerabilitat i facilita l'entrada de plagues", lamenta.

CONFLICTES D'USOS

"Al parc s'hi fa de tot", es queixa Regada. "Curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control", apunta. Certament, la utilització intensiva de Collserola genera conflictes. La veïna explica, per exemple, que a l'estany de Vallvidrera, encara que està prohibit fer-ho, hi ha gent que hi banya el gos. Per això demana que "s'apliqui la llei i es posin multes".

És el que ha passat en el cas de les bicicletes de muntanya que circulaven per camins i corriols dins del parc. Actualment, les diferents ordenances dels municipis

del Consorci sancionen qualsevol persona que practiqui aquesta modalitat esportiva. Joaquim Vilaplana, el president de la Federació Catalana de Ciclisme, explica que les multes ascendeixen als 250 euros i lamenta la criminalització que s'ha fet dels ciclistes. "És cert que al col·lectiu hi ha irresponsables que fan descens extrem, però no són majoria", diu.

Avui dia, la Federació està en converses amb el Consorci per mirar de crear una taula de diàleg per despenalitzar la bici de muntanya a Collserola. "No ens sembla bé la tolerància zero i creiem que cal fer un estudi de quins corriols i camins realment estan en perill si hi passen bicis", argumenta. Des del seu punt de vista, en aquesta matèria "s'ha cedit davant dels grups ecologistes quan no hi ha evidències científiques que indiquin que les bicicletes deterioren els camins més que les pluges".

Les veus crítiques amb els ciclistes, però, són freqüents. Regada diu que "estan trencant el parc", i l'estiu passat el síndic de greuges de Barcelona lamentava que, tot i les prohibicions, els ciclistes seguien incomplint la llei.

Més enllà del conflicte de les bicicletes, que desperta passions i debats, el parc té altres usos que

"Al parc s'hi fa de tot: curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control"

"Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat"

no generen cap mena de discussió. El mes de maig, Patrici va denunciar els abocaments de brossa constants que pateixen les zones de Nou Barris properes al parc. El diari *Línia* va poder visitar diversos abocadors de la mà de Patrici i va comprovar que no es tracta d'un problema aïllat. De fet, hi ha brossa que té més de 60 anys, com ara material de construcció o productes mèdics de mitjans del segle XX. Alhora, en alguns d'aquests abocadors hi ha, des de fa anys, cotxes i motociclistes abandonats.

En aquest cas, la història va donar un tomb quan la pressió veïnal va fer que, recentment, l'Ajuntament de Barcelona es comprometés a eliminar 11 dels 17 abocadors que hi ha. "Els que no es poden netejar són de propietat privada", explica Patrici, que lamenta que el consistori trigués tant a actuar i que només hagi recollit la brossa més visible.

MÉS I MÉS PROBLEMES

Semblaria que la cosa acaba aquí, però podríem continuar enumerant problemes. Regada esmenta, sobretot, els que tenen a veure amb la mobilitat. "No s'ha invertit en infraestructures, i per la carretera hi passen milers de cotxes",

afirma tot referint-se a l'Arrabassada, una de les carreteres més perilloses de tota Catalunya. "Baixar a Barcelona et pot costar una hora en un tram que pots fer en sis minuts", afegix.

Si parlem de transports públics, la qüestió no millora, ja que "els autobusos passen cada 45 minuts o una hora i vint en el pitjor dels casos", diu Regada. "Fa anys que demanem les mateixes coses, però com que som cinc o sis barris que tenen 4.000 persones, som pocs vots", lamenta. L'únic moment en què els fan cas, considera, és quan un polític va a visitar-los. "Els alcaldes es queden a quadres, perquè hi ha zones urbanes sense asfaltar", sentència.

Patrici també lamenta que a la zona on viu hi hagi una manca de manteniment de la qual responsabilitza la Fundació Privada de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. "És propietària de molts terrenys a Collserola dels quals no se'n cuida, i això genera, per exemple, la vandalització de la Font de Santa Eulàlia", conclou.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**



Locutors de ràdio de la tercera edat: "Tenim moltes coses a dir"

SOCIETAT ▶ La ràdio és el mitjà de comunicació que més ha fet servir la gent gran, però, a la vegada, el seu funcionament és desconegut per a aquest col·lectiu. Malgrat que els ha acompanyat des de la seva infantesa i els ha servit per informar-se i entretenir-se abans que les seves famílies poguessin permetre's un televisor, molts no saben què hi ha darrere del contingut i de la veu que escolten. Amb l'objectiu d'apropar aquest mitjà a la gent gran, Barberà ha organitzat un taller de tècniques de comunicació i ràdio per a aquest col·lectiu, que segons asseguren tant l'Ajuntament com els participants ha estat tot un èxit.

Es tracta d'una iniciativa que començava al febrer i que s'acabava aquest passat mes de maig, en el marc del programa 'Activat+60' de l'àrea municipal de Gent Gran. En concret, ha consistit a obrir la porta de la ràdio municipal als participants "oferint-los l'oportunitat d'aprendre a fer ràdio sense requisits previs, d'una manera ben professional i alhora



Els participants han pogut posar-se en la pell dels locutors. Foto: Ajuntament

despreocupada", detallen des del consistori. D'aquesta manera, han pogut posar-se en la pell d'un locutor de ràdio, emetent i enregistrant el contingut que prèviament preparaven, relacionat amb les activitats organitzades cada setmana per a la gent gran del municipi. "Entre altres coses, han fet entrevistes a professorat i persones participants d'altres tallers, amb l'objectiu d'acostar la realitat del programa 'Activat+60' a la resta de la població", destaquen des de l'Ajuntament.

Per la seva banda, els participants asseguren que ha estat una

experiència "il·lusionant". "Ens ha donat l'oportunitat de fer nous aprenentatges i descobriments, i alhora fer noves amistats, assumir nous reptes i superar-los", afegeixen. En aquest sentit, també valoren positivament el fet que aquest taller hagi servit per "donar veu a la gent gran". "Tenim moltes coses interessants a dir i a compartir amb tothom", conclouen.

Les deu sessions que han conformat el taller han comptat amb el suport del personal tècnic de la ràdio, fet que també ha permès als participants conèixer com treballen aquests professionals.

Societat | Queixes per la calor a la Marta Mata

Amb l'arribada de la calor, les queixes a les escoles creixen per l'augment de les temperatures a les aules. És el que ha passat a l'Escola Marta Mata, que ha demanat a l'Ajuntament solucions per poder fer classe amb normalitat.

El Mercat de Santa Maria, més a prop de tenir una nova vida

EQUIPAMENTS ▶ El Mercat de Santa Maria s'inaugurava l'any 1962 i va ser, durant molt de temps, el lloc on anaven a comprar tots els barberencs. Amb el creixement del municipi, però, aquest espai va quedar allunyat del centre, i per això el 1980 es va construir el Mercat Onze de Setembre. Aquest pas va fer que el primer mercat es tanqués i caigués en desús, fins ara, que es rehabilitarà per a donar-li una nova vida.

L'Ajuntament i l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) han impulsat la licitació de la redacció del projecte executiu, de l'estudi de seguretat i salut i de la posterior direcció d'obres de la rehabilitació integral de l'edifici de l'antic mer-

cat, per un import superior als 175.000 euros. L'objectiu de tot plegat és que un cop finalitzats els treballs l'edifici aculli la nova seu de la ràdio municipal i un espai destinat a les entitats culturals.

La reconversió de l'equipament forma part de la reurbanització dels carrers de l'entorn més proper del mercat i, segons detallen des de l'Ajuntament, es farà mantenint els seus elements característics, interior i exterior, ja que "arquitectònicament, l'edifici representa un estil propi dels mercats dels anys 60 i, històricament parlant, forma part del patrimoni de la ciutat". D'aquí la necessitat de conservar-lo, tot i que sigui amb un altre ús.



Imatge d'arxiu de l'antic mercat en funcionament. Foto: Ajuntament

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Societat | Neix una nova associació antifeixista

Un grup d'activistes de Ripollet ha constituït l'associació Acció Ripolletenca Antifeixista (Ara!) per donar continuïtat a la feina feta per l'antiga Plataforma Antifeixista de Ripollet, en un context marcat per l'auge de l'extrema dreta.

Pla per solucionar la manca d'espai per a les entitats locals

EQUIPAMENTS ▶ Les entitats de Ripollet no tenen espais suficients per trobar-se, reunir-se, assajar i, en definitiva, desenvolupar la seva activitat amb normalitat. Aquesta és la conclusió principal del procés participatiu que es tirava endavant entre febrer i abril, que recollia les opinions de la ciutadania en aquest sentit, en el marc de la creació del Pla d'usos dels centres cívics de Ripollet. Segons l'Ajuntament, el pla vol ser un full de ruta que permeti solucionar aquesta manca perquè la ciutat tingui un teixit associatiu més fort.

“Volem tornar a omplir els centres cívics de vida, així com apropar les entitats als barris perquè col·laborin i creixin en comunitat”, deia la regidora d'Inclusió i Participació Ciutadana, Lurdes Serra, en la presentació del pla, al maig. Segons concretava, es farà creant una xarxa que entrellaci tots els equipaments socio-culturals perquè qualsevol entitat, sigui del barri que sigui, pugui fer servir qualsevol d'aquests espais.



Moment de la presentació del Pla d'usos. Foto: Ajuntament

Tot plegat es desenvoluparà a través de diverses fases. “La primera començarà en breu amb les entitats, que hauran de demanar els espais que necessitin”, detallen des de l'Ajuntament. “Després, durant l'estiu s'iniciaran els treballs d'ordenació i assignació d'espais i durant el tercer trimestre de l'any es podria disposar d'una primera graella d'activitats de cada centre”, afegeixen. Segons avancen des del consistori, la idea és que, un cop això estigui fet, cada

centre cívic tingui el seu propi òrgan de gestió, una figura de coordinació i que també es creï un consell de tots els centres cívics.

Més enllà d'oferir espais a les entitats, en el procés participatiu previ també es va recollir la necessitat que els centres cívics impulsin més activitats per a la ciutadania. Davant d'aquesta demanda, des de l'Ajuntament asseguren que tenen la voluntat de “promoure nous serveis i projectes propis”.

Nova campanya per conèixer les cares darrere del taulell

COMERÇ ▶ Darrere de tots els establiments locals hi ha persones anònimes que fan possible que la ciutadania tingui al seu abast productes i serveis de qualitat, i que treballen per la dinamització econòmica i social de Ripollet. Amb l'objectiu que tots els veïns posin cara a aquestes persones, la Unió de Comerciants de Ripollet (UCR) ha posat en marxa la campanya 'Donem la cara', que visible el valor del comerç local.

La iniciativa consisteix en l'exposició d'una setantena de vinils amb fotografies de tots els comerciants que formen part de l'entitat. Són imatges que s'han

repartit per tot el municipi i que tenen de fons espais emblemàtics de Ripollet, amb l'objectiu de “reforçar el sentiment de pertinença del comerç amb el territori”, destaquen des de la UCR.

L'entitat també explica que amb aquesta exposició busquen “conscienciar la població de la importància de comprar en els comerços de proximitat i contribuir així al benestar de la ciutat, promovent l'economia circular i de proximitat”. En aquest sentit, des de l'Ajuntament destaquen que “el comerç local juga un paper crucial a Ripollet” i animen a comprar en aquests establiments.



Una de les imatges de l'exposició. Foto: Ajuntament



CORPUS 2024

ALLÀ ON ENS NECESSITEN, OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA

Fes un donatiu
www.caritascatalunya.cat
bizum: 38031
ES69 2100 5000 5802 0008 9517

Càritas
Catalunya

Bàsquet | El CBF Cerdanyola organitza tecnificacions d'estiu

De l'1 al 12 de juliol, i de 9:00 a 14:00 hores, el CBF Cerdanyola organitzarà tecnificacions adreçades a noies nascudes entre 2008 i 2017 amb l'objectiu que perfeccionin les seves habilitats a la pista i, per tant, millorin en tots els aspectes del bàsquet com el tir, el bot o el tir.

El mölkky abraça la inclusivitat

» El Club de Bitlles Cerdanyola i les Termites de Llefià s'uneixen per promoure les bitlles finlandeses
 » "Al 'mölkky' puc ser jo i no em sento limitada; jugo com la resta", diu María del Puerto Méndez

Toni Delgado
CERDANYOLA



"Soc una fan de la vida que vol assaborir al màxim cada segon", es descriu, amb un somriure als ulls, María del Puerto Méndez (l'Hospitalet de Llobregat, 1964). Fa anys que lluita contra "el pitjor dels lupus", que l'ha afectat un pulmó, la vista o, "com pots veure", les cames. La cadira de rodes no li impedeix gaudir del seu últim descobriment. Està a punt de llençar una peça de fusta i d'intentar fer caure la bitlla que porta el número 8. "Miguelín, et guanyaré! Un, dos... Tres! Som-hi!", repta un rival i amic. Un altre Miguel, en aquest cas Leciña, el marit de l'hospitalenca, no perd detall de l'escena.

Quan la Mari, com la coneixen al Club de Bitlles Termites Llefià, tomba la bitlla que volia, riu, crida i aixeca els punys ben amunt. "Aquí puc ser jo i no em sento limitada. Jugo com la resta i fer-ho en un ambient familiar i amb bon rotllo ho fa encara més especial. Som una pinya", continua Méndez, una eterna activista del barri com a membre de l'Associació de Veïns i Veïnes de Sant Antoni de Llefià o de la Comissió de Cultura.

S'ho està passant pipa en l'exhibició de mölkky —les bitlles finlandeses— a les pistes de l'entitat badalonina. Eren poc més de les 11 del matí del diumenge 7 d'abril i per a molts i moltes de les presents aquest era el seu primer tastet d'un joc que t'atrapa de pressa.

UN SOMRIURE CONTAGIÓS

Méndez té un somriure llarg i contagiós, no perd "mai" l'esperança ni la curiositat, i li està "eternament agraïda" a Joan Legua, president de les Termites de Llefià: "Com no puc jugar a bitlles catalanes, perquè els bitllets pesen molt i no arribo a poder fer caure les bitlles, en Joan ha apostat pel mölkky. I ja veus com m'ho passo de bé. Animo tothom que provi aquest joc, tingui les capacitats que tingui".

Per a Legua, les bitlles finlandeses són "encara més inclusives" que les catalanes, on es reuneixen diferents generacions, però el reglament no contempla que el llançament es pugui fer en



María del Puerto Méndez, a l'exhibició de mölkky a les pistes del Club de Bitlles Termites Llefià. Foto: Toni Delgado

cadira de rodes. Per això, les Termites de Llefià i el Club de Bitlles Cerdanyola han unit les seves forces per promoure el mölkky, que sí que ho permet.

"Et dono una exclusiva: aquest any, potser a la tardor, organitzarem la primera Lliga

El Club de Bitlles Termites Llefià i el Club de Bitlles Cerdanyola promouen el 'mölkky'

de mölkky de Catalunya. Juan Portillo, el regidor d'esports, ja ens ha confirmat l'espai: serà a la plaça Pompeu Fabra, a Badalona", celebra Legua.

Jordi Barbé (Barcelona, 1955), president del Club de Bitlles Cerdanyola i nascut a la Clínica 'La Previsión Ferroviaria' d'Horta, el mira amb admiració. Tots dos tenen una energia infinita. Es retroalimenten.

"Fa 11 o 12 anys mon fill, en Lluís, em va regalar un joc de mölkky, en un moment en què

jo tenia altres centres d'interès. Feia castells amb els Minyons de Terrassa", recorda Barbé, que gràcies a uns ja excompanys castellers va descobrir les bitlles catalanes. L'hortenc no es podia imaginar que temps després —el juny de 2023— seria un dels artífexs de la fundació del Club de Bitlles Cerdanyola. Aquell mes, buscant coses a casa, Barbé va trobar l'obsequi del seu fill i va documentar-se sobre què era allò del mölkky. Va descobrir, per exemple, que és una versió més moderna i accessible d'un joc anomenat kyykkä. Durant les vacances va jugar molt a les bitlles finlandeses amb la dona, la Montse, i la filla, l'Iris. Els va encantar als tres.

L'OBJECTIU DEL JOC

Es pot jugar individualment, per parelles o en equips de fins a sis membres, i l'objectiu del joc és aconseguir 50 punts exactes. Si el jugador/a o l'equip supera aquesta xifra, perdrà 25 punts de cop. "Així, si tens 42 punts, hauràs de tombar la bitlla 8, o la 2 i la 6, o la 3 i la 5... Si tombes més

d'una bitlla, sumaràs el nombre que hagi fet caure i no el número que tinguin escrit... Si et calen 8 punts fins a arribar a 50, potser podries fer caure la 6 i després dues bitlles més. El mölkky és punteria, aritmètica i estratègia", intervén el president

"És un joc de punteria, aritmètica i estratègia", diu Barbé, president del club cerdanyolenc

del Club de Bitlles Cerdanyola. Si dos participants empaten a 50 punts en la mateixa ronda, hauran de disputar un desempat. El matx es pot disputar al millor de tres, cinc o set sets o sumant els punts obtinguts a tots els sets.

El terreny de joc del mölkky és de 10 metres de llargada per 4 d'amplada. La peça que es llença es diu com el joc, mölkky, està feta de fusta i té uns 55 mm de diàmetre i 225 mm de longitud. Hi ha 12 bitlles numerades de l'1 al 12 que s'han de col·locar

en quatre files horitzontals unides —com si fos una pinya—, en aquest ordre i d'esquerra a dreta: la primera fila, 1-2, la segona, 3-10-4, la tercera, 5-11-12-6 i la quarta i última, 7-9-8. Cada bitlla té un diàmetre d'uns 55 mm i la seva part més alta fa 150 mm i la més baixa, 95.

LES BITLLES S'ESCAMPEN

Qui comença la partida llença des d'una distància de 3,5 metres i apunta directament a la pinya de bitlles, per obrir-la, com si fos el billar. Si en tomba dues, per exemple, la 2 i la 4, sumarà dos punts. Si en fa caure una, obtindrà els punts que figurin a la bitlla, que haurà de tornar a aixecar just on ha caigut. A poc a poc, per tant, les bitlles es van escampant pels impactes i poden arribar a estar fins a 10 metres del punt de llançament.

Una dificultat extra per a la Mari i persones amb altres limitacions. Per això als dos presidents, Jordi Barbé i Joan Legua, els va semblar que calia introduir "alguna correcció" i es van inspirar en alguna variant del billar americà. "Vam pensar que la persona en qüestió 'declari' quina bitlla vol tirar i llavors se li permeti llençar contra aquesta bitlla des d'una distància de 3,5 m. D'aquesta manera, conservaria la proximitat", exposa Barber.

'LA BALLARINA DE LES BITLLES'

El mölkky és tan ràpid que contínuament he d'aturar la gravadora perquè amb qui estic parlant ha de llençar ja o soc jo qui ho ha de fer. En dos àudios gravo la conversa amb Lola Aguilar (Lora del Río, Sevilla, 1959), a qui batejo de pressa com la ballarina de les bitlles.

"Guanyi o perdi, jo sempre salto i ballo. Si el meu equip o jo ho fem bé, ho celebro... Als entrenaments ho festego tot, però avui és un campionat, eh", enraona, divertida, aquesta nova entusiasta de les bitlles catalanes i del mölkky que ja forma part del Club de Bitlles Cerdanyola. "Un dia, passejant la Duna, la meva gosseta, el presi, el Jordi em va convidar a provar les bitlles catalanes i des d'aquell moment m'encanten. I el mölkky és meravellós també", recorda. Un quart d'hora després, arriba una convidada d'excepció. "No volies conèixer la Duna? És guapa, eh! Moolt guapa!", proclama, orgullosa, la Lola.

Entrevista

Perfil | Campió de gimnàstica artística als EUA

Rubén López (Sabadell, 1990) s'acaba de proclamar campió de la lliga universitària de gimnàstica artística dels EUA amb la Universitat de Stamford. Els seus pares tenen un gimnàs a Ripollet des de fa 38 anys i diu que "ha crescut envoltat d'esportistes".

Foto: Stanford University

"A Catalunya es fa un treball molt bo en la gimnàstica artística"

Rubén López / gimnasta de la Universitat de Stamford

Des de Ripollet i passant pel CN Granollers i els centres CAR de Sant Cugat del Vallès i de Madrid, Rubén López va debutar en uns Jocs Olímpics amb el combinat estatal a Londres 2012. Ara acaba de guanyar la lliga de gimnàstica artística dels Estats Units amb la Universitat de Stamford.

Maria Cerezuela
RIPOLLET

**T'
Sí, és una potència quant a gimnàstica, i en l'àmbit acadèmic és una universitat de prestigi. Prova d'això és que han guanyat l'NCAA cinc anys de forma consecutiva, i cinc dels 19 gimnastes són a l'equip nacional. En el meu horitzó només em plantejava anar a Stanford.**

Si Stanford és la millor universitat, quin paper juguen els Estats Units en la gimnàstica artística masculina?

Quant a països, la Xina, Japó i Rússia són al capdavant, i en una segona categoria hi ha els EUA, Gran Bretanya, Alemanya o Ucraïna.

Aquest gener et vas incorporar a Stanford. Quina és la teva funció en l'staff tècnic?

Som un equip de quatre entrenadors que dirigim un equip de 19

gimnastes que competeixen a la NCAA i a totes les competicions internacionals fora dels Estats Units. La nostra funció és ajudar l'entrenador principal, preparar la logística dels desplaçaments i planificar la temporada.

Quan vas aterrar als Estats Units?

Vaig arribar-hi el 2021. I hi ha una història al darrere: vaig conèixer la meva dona el 2009 al CAR de Ma-

"Els meus pares tenen un gimnàs a Ripollet: he crescut envoltat d'esportistes"

drid; ella era saltadora de trampolí i tenia clar que volia anar als Estats Units, viure a Califòrnia i estudiar a la universitat de Stanford. Però em va conèixer a mi i no es va atrevir a fer-ho, i això era un pes que sempre he portat, perquè ella havia renunciat a tot això per mi. El 2015 vam visitar Califòrnia i allò va encendre una flama dins meu que em deia que volia anar-hi.

I vas fer tot el possible per anar-hi?

Sí, però no era fàcil. El 2021 se'm va oferir la possibilitat de dirigir un equip a Burlingame, a Califòrnia, per entrenar amb nens. Vaig fer una videotrucada amb l'amo del gimnàs i, en dues setmanes, ja viatjava cap als Estats Units, tot sol. Al cap d'un temps, la meva dona va aconseguir teletreballar per a la mateixa empresa tecnològica on estava i va traslladar-se a viure a Califòrnia.

Anem als inicis. Com vas iniciar-te en el món de la gimnàstica?

Els meus pares tenen un gimnàs a Ripollet des de fa 38 anys i jo he crescut envoltat d'esportistes. Quan sortia de l'escola no anava al parc, sinó que em portaven al gimnàs i veia persones més grans que jo fent activitat física, i hi havia unes classes d'acrobàcies on em van apuntar. Amb 3 o 4 anys feia moviments que no són normals per a un nen tan petit. Més tard, un amic del meu pare em va veure i li va recomanar que m'apuntés a fer gimnàstica, així que després d'insistir-hi em van portar al CN Granollers, on vaig provar-ho i vaig entrenar-hi des dels vuit anys fins als dotze.



Què va passar aleshores?

Jo no tenia cap objectiu d'anar als Jocs Olímpics ni de marxar. El CN Granollers era com el pati de l'escola per a mi, però vaig anar evolucionant molt ràpid dins del programa de tecnificació de la Federació Catalana de Gimnàstica i em van seleccionar per marxar al CAR de Sant Cugat.

Et va costar fer aquell pas?

Sobretot l'adaptació als entrenaments: vaig passar d'entrenar tres hores diàries a fer-ho durant sis de dilluns a divendres. Era més del doble i els primers mesos arribava a casa i anava directe al llit, sense sopar, però em vaig acabar adaptant.

L'etapa pel CAR Sant Cugat, l'últim trampolí abans dels Jocs Olímpics, com va ser?

Vaig ser-hi fins als 18 anys i els recordo com els millors de la meua vida; vaig entrar-hi amb 12 nois que ara són els meus millors amics, ho

feiem tot junts i ens ho passàvem genial, tot i que els entrenaments eren molt durs. Em va costar molt rendir al nivell que esperaven de mi, perquè quan anava a les competicions estava per sota de les meves possibilitats.

Com veus la tasca que fan a Catalunya pel que fa a la gimnàstica artística?

Mira, jo em sé de memòria el que es fa a Catalunya. Ho he viscut durant molts anys i sé quins són els punts febles. Hi ha coses que mai canviaran, i per això vaig marxar. A Catalunya un entrenador no pot dedicar-se professionalment a la gimnàstica, cosa que l'obliga a buscar-se una altra feina. Aquest fet provoca distraccions i fa que el focus no es posi únicament en la gimnàstica. A més, hi ha molts egos per part dels entrenadors, tot i que no vull dir que tots siguin iguals. Així i tot, a Catalunya es fa un treball molt bo, tot i els pocs gimnastes que hi ha respecte d'altres països.



Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg



Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

No t'ho perdís

Foto: Sala Montjuïc



Sala Montjuïc

Aquest mes de juny comença una nova edició de Sala Montjuïc, amb projeccions de cinema a la fresca al Castell de Montjuïc de Barcelona. Les entrades ja estan a la venda i entre els films més destacats hi ha *La casa en flames*, *Barbie* i *Oppenheimer*, entre altres pel·lícules clàssiques com *Billy Eliot*, *Regreso al futuro* o *El resplandor*. La primera projecció es farà el 28 de juny i l'última el 2 d'agost, quan clourà aquest cicle de cinema amb un film sorpresa. En concret, enguany hi haurà una quinzena de projeccions que, com sempre, aplegaran centenars de persones en aquest emblemàtic espai.



Famosos

La cantant Aitana Ocaña (Sant Climent de Llobregat, 1999) ha guanyat dos guardons en la primera edició dels Premis Nacionals de Música.

En concret, s'ha emportat el premi a la Millor cançó de música electrònica per *Los Ángeles* i el premi *ex aequo* a la Millor cançó de música urbana per *Miamor*, amb Rels B. Es tracta de dos reconeixements destacats que mostren la versatilitat de l'artista en diferents gèneres musicals i que permeten a la cantant ampliar el seu palmarès. Cal recordar que Aitana va saltar a la fama en participar a *Operación Triunfo* i que, després d'això, va començar a despuntar amb cançons que molt aviat sonaven arreu del món. Destaca per haver col·laborat amb artistes com Sebastian Yatra, Morat o Cali y el Dandee, per fer cinema i televisió i també per tenir diversos guardons, com els dels 40 Music Awards.

La fitxa

QUI ÉS?

A I T A N A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una reconeguda cantant

Les seves cançons fa temps que sonen arreu del món

QUÈ HA FET?

Ha rebut dos nous guardons

Ho ha fet en la primera edició dels Premis Nacionals de Música

A LES XARXES...

Felicitations pels reconeixements

Els fans li donen l'enhorabona per ampliar el seu palmarès

Llibres



Vorera de mar
Bernat Salvà

El periodista Bernat Salvà ha publicat aquesta crònica del viatge a peu que va fer per la seva Mallorca natal durant 22 dies. Es tracta d'un projecte personal que el va portar a recórrer més de 500 quilòmetres en quinze etapes. Gràcies a la travessa, redescobreix l'illa i ho aprofita per conèixer personalitats i l'ombra de personatges històrics.

Teatre



El tigre
Ramon Madaula

Aquesta obra explica la història d'un conegut *coach* motivacional que ajuda gent en la seva recerca de la felicitat. Amb tot, quan els esdeveniments fatídics irrompen en la seva vida, no sap com aplicar-se ell mateix els consells que amb tanta convicció recomanava a la resta de la gent. Es pot veure a l'Espai Texas de Barcelona fins al 22 de juny.

Música



El país de les flors
Biel Martí

Aquest és el treball més ambiciós del cantautor barceloní, després de publicar dos àlbums durant el 2023. El disc beu del folk i de la música d'arrel americana, amb tonalitats més properes al rock i al pop. En les tretze cançons de l'àlbum predominen les guitarres elèctriques, els violins i la bateria, i les lletres reflexives i senzilles a la vegada.

Pelis i sèries



Ombres del passat
Adam Cooper

Com a part d'un tractament contra l'Alzheimer, un exdetectiu d'homicidis intenta tornar a investigar pel seu compte l'espantós assassinat d'un professor universitari. Lluitant per recuperar la memòria, descobreix tota una xarxa de contradiccions i secrets que faran que la seva vida canviï per sempre. El protagonista és Russell Crowe.

SISTEMA DE SALUT DE CATALUNYA

LA TEVA SALUT EN LES MANS QUE TENEN CURA DE TOTHOM



Més informació



per obtenir més

/Salut



Generalitat
de Catalunya

sempre
endavant 